

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1896.

Leto XXVI.

Vizija.

Voltár upiral sem oči,
Kjer stala je podoba Njé,
H kateri vzdih nam mnog hití,
Ko tare zemsko nas gorjé.

Zamaknen sem v obraz Ji zrl —
Vršil se mašni je obred —
In glej, čim bolj za Njo sem mrl,
Tem dalje segal je pogled.

Nebá oblók, nadzemski svet
Za hip se zdel mi je odprt,
Pred sabo gledal sem zavzet
Kot v snú nebeški raj odstrt.

Tu videl sem v bliščobi Njó,
Ki spremlja jo krilatcev zbor —
Marijo, mater preljubó,
Razkril mi nebni je zastór.

Že sklenil sem roké udán,
Da k Nji povzdignil bi duhá,
Kar vzdrami zvonček me drobán,
Ki v cerkvi glasno zažvenkljá . . .

Pogled mi dolgo še hitèl
H kraljici nebni je višin,
A jaz v molitvi sem vskipel,
Ki vir krščanskih je vrlin.

Razlil sladák se mi tedaj
V srcé je mir kot prej nikdár,
In v duhu mnogokrat še zdaj
Zrèm kot tedaj nebeški žar.

Ciril Vuga.

